

Arrest

nr. 336 936 van 28 november 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN D-E IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die over de Pakistaanse nationaliteit beschikt, kwam volgens haar verklaringen op 20 februari 2024 aan in België en diende op 6 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 november 2024 werd verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

2.4. Op 25 maart 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van Pakistan te zijn, geboren te Chawinda in de provincie Punjab. Nadat uw ouders in het jaar 2005 scheidde woonde u nooit meer bij één van uw ouders in en werd u door overige familieleden grootgebracht. U kende diverse woonplaatsen maar verbleef hoofdzakelijk in de stad Sialkot te provincie Punjab. Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming voert u volgende feiten aan.

U verklaart dat u te Pakistan problemen kreeg omwille van uw politiek activisme, in concreto uw steun aan de persoon I. K. (...). I. K. (...) en de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf. Omwille van uw politiek activisme werd u driemaal gearresteerd. Na uw laatste arrestatie zag u zich uiteindelijk genoodzaakt om Pakistan te ontvluchten.

Gedurende de maand augustus of september 2022 vertrok u samen met een jongere broer uit Pakistan. U reisde vervolgens via Beloetsjistan en Iran richting Turkije alwaar u een tijdje woonde. Nadat uw broer door de politie werd opgepakt en teruggestuurd reisde u in het jaar 2023 alleen verder richting Griekenland. U diende in de maand 2023 te Griekenland een verzoek tot internationale bescherming in alvorens te België op 7 december 2023 een tweede aanvraag in te dienen.

Bij een terugkeer vreest u vervolging omwille van uw politiek activisme.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart neer, alsook stuurde u een medisch verslag door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst wordt vastgesteld dat u de Europese en Belgische asielinstanties van bij aanvang probeerde te misleiden middels het afleggen van leugenachtige verklaringen. U erkent dat u gedurende de maand april van het jaar 2023 te Griekenland een verzoek tot internationale bescherming indiende (CGVS, pg. 8). Alwaar u vooreerst verklaarde dat uw asielaanvraag geweigerd werd (DVZ verklaring, punt 23) beweert u op uw persoonlijk onderhoud d.d. 18 november 2024 plotsklaps dat u reeds vertrokken was en niet weet welke beslissing de Griekse asieldiensten namen (CGVS, pg. 9). Daarenboven onderstreept u zelf uw leugenachtige en onbetrouwbare ingesteldheid door uw verklaringen dat u te Griekenland gelogen hebt en hierdoor niet meer weet welke asielmotieven u precies inriep (CGVS, pg. 9). De vaststelling dat u van bij aanvang van uw asielprocedure niet eerlijk en transparant communiceert ondermijnt reeds integraal uw algehele geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het bijzonder.

Dat u vervolgens nog verschillende Europese landen doorkruiste, waarbij u het naliet om een nieuw verzoek tot internationale bescherming in te dienen, alvorens te België pas op datum van 7 december 2023 een nieuwe aanvraag in te dienen, getuigt eveneens niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Voorts slaagde u er niet in om uw beweerde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Bij uw gehoor d.d. 18 november 2024 legde u immers enkel een kopie van een identiteitskaart neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS d.d. 18 maart 2024, punt 1) werd u nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is een identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in elk verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat hij er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. Ten aanzien van het CGVS verklaarde u echter bijzonder stereotiep dat u uw originele identiteitskaart te Pakistan achterliet (CGVS, pg. 4). Het CGVS benadrukt dat het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs initieel een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot uw geloofwaardigheid daar u geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

U verklaart dat u altijd interesse in politiek vertoonde, in het bijzonder in de politieke partij Pakistan Tehreeke-Insaf (PTI) nadat u in het jaar 2012 voor het eerst getuige was van een speech van de politiek figuur I. K. (...)I. K. (...) (CGVS, pg. 6, 14, 15). Omwille van uw interesse in de PTI beweert u dat u in het verleden driemaal werd gearresteerd, respectievelijk in de jaren 2013, 2014 en 2022 (CGVS, pg. 15). Omwille van onderstaande redenen kan vooreerst geen geloof gehecht worden dat u op vandaag enige vervolging dient te vrezen omwille van uw politieke engagement gedurende de periode van het jaar 2012 tot uw beweerde derde arrestatie in het jaar 2022.

Vooreerst weten uw (algemene) verklaringen betreffende de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) niet te overtuigen. Niettegenstaande u op de hoogte blijkt van objectieve, (mogelijks) ingestudeerde kennis weten uw antwoorden op diverse vlakken geen doorleefde politieke ingesteldheid te onderbouwen. Gevraagd naar de standpunten van I. K. (...)I. K. (...) verwijst u naar logische zaken zoals het recht op medische verzorging, eten en een slaappleaats, alsook naar de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht (CGVS, pg. 12). Evenzo inzake de standpunten van de PTI blijven uw antwoorden weinig doorleefd en verwijst u andermaal naar evidenties als vrijheid, de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en het creëren van tewerkstellingsmogelijkheden voor elke Pakistaan waardoor Pakistanen in hun land blijven (CGVS, *ibid.*). Wanneer finaal gevraagd wordt om nog wat meer over de partij te vertellen vermeldt u andermaal dat uw partij streeft naar vrijheid, democratie, onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en dat uw partij wil dat het leger zich beperkt toch het louter beschermen van Pakistan (CGVS, pg. 13). Middels uw antwoorden slaagt u er bijgevolg allerminst in om de partijstandpunten van de PTI duidelijk aan te geven noch slaagt u er in om aan te geven op welke punten de politieke agenda van de PTI zich van andere partijen onderscheidt.

Dat er geen geloof aan uw politiek engagement gehecht kan worden, wordt bijkomend gestaafd middels uw verklaringen betreffende uw eigen persoonlijke betrokkenheid bij de PTI. Vooreerst slaagt u er niet in om uw vermeende politieke activiteiten, waaronder uw deelname aan politieke demonstraties (CGVS, pg. 14), het verkondigen van de boodschap van I. K. (...)I. K. (...) (CGVS, pg. 14), waarvan u nota bene weinig notie hebt (cf. *supra*), het motiveren van mensen om voor de PTI te stemmen (CGVS, *ibid.*), het storten van een financiële bijdrage op een algemene partijrekening (CGVS, *ibid.*) en het beheren van een politieke twitteraccount (CGVS, *ibid.*) (cf. *infra*), middels documenten ontegensprekelijk aan te tonen waardoor deze finaal een blote bewering blijft. Daarenboven hebt u geen connecties met de leiders van de politieke partij (CGVS, pg. 13) en zou de enige connectie er met de partij in bestaan dat u voelt dat I. K. (...)I. K. (...) het goed voor heeft met de mensen en hij ze op het goede pad wil brengen (CGVS, pg. 13).

Gezien er, omwille van voormelde redenen, geen geloof gehecht kan worden aan uw politiek engagement voor de PTI kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan uw arrestaties in de jaren 2013 en 2014. Vooreerst slaagt u er wederom niet in om uw verklaringen middels documenten te staven waardoor deze eveneens herleid worden tot een blote bewering, wat ook uit uw verklaringen blijkt. U verklaart dat u na beide arrestaties quasi onmiddellijk werd vrijgelaten (CGVS, pg. 17) waarbij er geen voorwaarden werden opgelegd (CGVS, *ibid.*) noch enige foto's of kopieën van uw identiteitskaarten werden genomen (CGVS, *ibid.*). Niet enkel wijst dit erop dat de politiediensten u toentertijd geenszins als een echte bedreiging zagen, ook is het tegen deze verklaringen allerminst aannemelijk noch geloofwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten u zoveel jaar na datum nog steeds aan deze demonstraties kunnen linken en dat u uit deze evenementen nog enige vervolging dient te vrezen. Uw verklaringen ten slotte dat u in het jaar 2018 omwille van toeristische redenen naar Turkije verhuisde (CGVS, pg. 15, 18, 19), dat u zich eind 2020 terug in Pakistan vestigde (CGVS, pg. 6) en u tot uw beweerde derde arrestatie in het jaar 2022 geen enkel probleem kende (CGVS, pg. 16) bevestigen enkel voorgaande gedachtegang en ondermijnen het bestaan van enige vrees toentertijd integraal.

Omwille van onderstaande redenen kan eveneens geen geloof gehecht worden aan enige vervolgingsvrees die zou voortvloeien uit uw beweerde deelname aan een politieke demonstratie georganiseerd door I. K. (...) op datum van 25 mei 2022 (CGVS, pg. 6, 9, 15).

Parallel aan voornoemde motivering wordt in eerste instantie vastgesteld dat u enige deelname aan deze betoging allerm minst staaft waardoor u niet ontegensprekelijk aantoon t dat u die bewuste dag wel degelijk actief participeerde. Bijkomend slaagt u er vervolgens eveneens niet in om uw vermeende arrestatie middels enige documenten (bv. FIR) aan te tonen waardoor deze uiteindelijk tevens een blote bewering blijft, wat ook uit uw verklaringen blijkt. Niettegenstaande u beweert dat u nadien drie dagen werd vastgehouden (CGVS, 3, 10) weet u niet wie de vijventwintig andere mensen waren die gearresteerd werden (CGVS, pg. 19) en dient u bovendien te erkennen dat u zelfs niet met zekerheid weet door wie u nu eigenlijk werd vastgehouden (CGVS, pg. 3, 10). Uw verklaring als moet het wel de geheime dienst geweest zijn gezien ze zakken over hun hoofd deden (CGVS, pg. 19) is niet afdoend, speculatief en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het algemeen en uw beweerde arrestatie in het bijzonder.

De ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aanvullend gestaafd middels uw verklaringen over de directe aanleiding voor uw vertrek uit Pakistan. Zo verklaart u dat u finaal terug in vrijheid werd gesteld, dit op voorwaarde om niet langer deel te nemen aan politieke demonstraties (CGVS, pg. 10). Gezien u er, omwille van voornoemde redenen (cf. supra), geenszins in slaagt om enig politiek engagement geloofwaardig en aannemelijk te maken kan er volstrekt geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u Pakistan verliet omdat u altijd de drang zou voelen om te protesteren (CGVS, ibid.).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat er ook geen geloof gehecht kan worden aan enige vervolgingsfeiten die zouden voortvloeien uit uw twitteraccount (CGVS, pg. 7, 9, 14, 15). Vooreerst toont u niet ontegensprekelijk aan dat uzelf actief deze account beheert. Daarenboven verklaart uzelf dat de Pakistaanse overheid deze account niet aan u kan linken (CGVS, pg. 7) waardoor u het bestaan van enige vrees integraal ondermijnt.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek werden reeds besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Met betrekking tot het medisch attest, alwaar sprake zou zijn van een virale infectie dient te worden aangestipt dit zulks allerm minst iets toe zou voegen aan uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in de aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 25 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20240625_0.pdf en de EUAA Pakistan Country Focus van december 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-12/2024_12_EUAA_COI_Report_Pakistan_Country_Focus.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap.

Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2023 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2023 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2022. Deze trend zet zich verder in de eerste helft van 2024. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de wederopstanding van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de Taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De overgrote meerderheid van veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan.

De periode 2023 en begin 2024 werd gekenmerkt door een woelig politiek klimaat. Voormalig eerste minister I. K. (...) trachtte de provinciale verkiezingen, die voorzien waren voor oktober 2023, te vervroegen door de provinciale parlementen van Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te ontbinden in januari 2023. Khan kondigde massaprotesten aan in mei 2023. Op 9 mei 2023 werd Khan gearresteerd op beschuldiging van corruptie, wat leidde tot een toename van geweldsincidenten (protesten, aanvallen tegen veiligheidspersoneel en het viseren van de woningen van hooggeplaatste militairen). Op 5 augustus 2023 werd Khan veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het verkopen van staatsgeschenken die hij kreeg in officiële hoedanigheid, maar in beroep werd zijn straf opgeschort. Op 21 oktober 2023 keerde voormalig eerste minister Nawaz Sharif terug naar Pakistan na een verbanning van vier jaar. Op 13 januari 2024 besliste het Hooggerechtshof dat de PTI niet langer gebruik mocht maken van de cricketbat als verkiezingssymbool, waardoor de leden moesten deelnemen als onafhankelijke kandidaten. Op 30 januari 2024 werd Khan veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar voor het vrijgeven van staatsgeheimen en de volgende dag werden hij en zijn vrouw veroordeeld tot een gevangenisstraf van veertien jaar voor het verkopen van staatsgeschenken. De verkiezingen vonden plaats op 8 februari 2024 onder communicatie blackout, opgelegd door de overheid. De onafhankelijke kandidaten gesteund door Khan wonnen de meeste zetels in het parlement, gevolgd door PML-N en PPP. PML-N en PPP vormden een coalitie en op 3 maart 2024 werd Shehbaz Sharif aangesteld voor een tweede termijn als eerste minister. De PTI deed een oproep tot protesten om de verkiezingsuitslag aan te kaarten en stelde in beroep te gaan tegen de verkiezingsresultaten. Dit woelige politieke klimaat heeft bijgedragen tot een stijging van de veiligheidsincidenten in 2023 en de eerste drie trimesters van 2024. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2023 70 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan 21 incidenten werden gecodeerd als 'battles', zes incidenten als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. In het eerste trimester van 2024 werden er volgens ACLED vijftien veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in 2023 zes aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover drie in 2022. PICSS registreerde voor deze periode veertien incidenten in vergelijking met drie in 2022. CRSS, dat rapporteert over militante aanvallen en geweld gelinkt aan antiterrorisme operaties, registreerde in 2023 47 veiligheidsincidenten, en in de eerste negen maanden van 2024 38 veiligheidsincidenten. Er werd gerapporteerd dat de TTP in januari 2024 een militante vleugel 'Istrna' oprichtte met als doel het uitvoeren van aanvallen op veiligheidspersoneel in de provincie Punjab. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Er wordt gemeld dat een groep van 21 Pakistaanse Hindoes in augustus 2024 Punjab verlaten hebben naar India omwille van bezorgdheid over mogelijke aanvallen tegen Hindoes. Er was geen andere informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker verwijst naar het rapport "Pakistan. Country Focus" van EUAA van december 2024 en stelt dat hieruit blijkt dat sympathisanten van de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf (hierna: de PTI) een risico lopen om gearresteerd te worden in Pakistan. Hij vervolgt dat het CGVS zijn verklaringen over zijn betrokkenheid bij de politieke partij PTI en zijn steun aan I. K. (...) ten onrechte ongeloofwaardig acht. Verzoeker merkt dienaangaande op dat het CGVS zelf erkent dat verzoeker objectieve kennis bezit over de PTI, en het niet kan aanvaard worden die kennis als ingestudeerd te bestempelen. Hij benadrukt dat hij wel degelijk uitvoerig de partijstandpunten heeft meegedeeld., en wijst erop dat veel sympathisanten van de PTI geen connecties hebben met de leiders van de PTI, doch dat dit niet belet dat zelfs zij gearresteerd worden

Verzoeker voert vervolgens aan dat het CGVS onterecht verwacht dat hij zijn identiteit en politieke activiteiten middels (originele) documenten kan staven, te meer hij een zeer gevaarlijke weg diende af te leggen alvorens naar België te komen en het meenemen van originele stukken een aanzienlijk risico zou hebben ingehouden. Hij wijst erop dat het CGVS niet kan verlangen dat elke stap van zijn asielaanvraag documentair wordt gestaafd, nu verzoekers om internationale bescherming doorgaans geen mogelijkheid hebben om documenten te verzamelen of te verkrijgen van hun actoren van vervolging.

Met betrekking tot de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker het resultaat van zijn asielaanvraag in Griekenland niet afwachtte, werpt verzoeker, onder verwijzing naar een rapport van

AIDA getiteld “*Country Report: Greece. Update 2023*” van 24 juni 2024, op dat hij geen andere mogelijkheid zag dan te vluchten uit Griekenland gezien de problematische en precare levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Verzoeker besluit dat de beslissing van het CGVS een manifeste schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterste ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

2.4. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij hij diverse medische documenten voegt die de in hoofde van verzoeker vastgestelde diagnoses hepatitis C bevestigen, alsook attesteren dat verzoeker mogelijks aan sarcoïdosis lijdt.

4. Juridisch kader

4.1. Bevoegdheid van de Raad

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker is een Pakistaans staatsburger en voert aan dat hij in zijn land van herkomst vervolging vreest wegens zijn politiek activisme en zijn steun aan I. K. (...) en de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI). Hij stelt dat hij omwille van deze politieke overtuiging meerdere keren werd gearresteerd en uiteindelijk genoodzaakt was Pakistan te verlaten. Bij terugkeer vreest hij opnieuw opgepakt te worden omwille van zijn betrokkenheid en sympathie voor de PTI.

5.1.2. Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een kopie van zijn Pakistaanse identiteitskaart neer, alsook een medisch attest waaruit blijkt dat verzoeker zich op 5 februari

2025 heeft aangemeld bij de spoeddienst van het Sint-Jan ziekenhuis te Brussel. De Raad stelt vast dat deze stukken geen verband houden met verzoekers vluchtrelaas en verzoekers nood aan internationale bescherming derhalve niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg moet, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd specifiek en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.1.3. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de Pakistaanse autoriteiten omwille van zijn politiek engagement voor de PTI, omdat (i) verzoekers algehele geloofwaardigheid ondermijnd wordt doordat (a) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn eerdere asielaanvraag in Griekenland; (b) hij verschillende Europese landen doorkruiste zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen; en (c) hij zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonde, daar hij enkel een kopie van zijn identiteitskaart voorlegt. Bovendien wordt (ii) verzoekers politiek engagement voor de PTI niet geloofwaardig geacht, nu (a) verzoekers verklaringen omtrent de standpunten van I. K. (...) en de PTI algemeen en weinig doorleefd worden bevonden; (b) verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft neergelegd om zijn beweerd politieke activiteiten te staven; en (c) hij geen connecties heeft met partijleiders. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers politiek engagement, wordt ook (iii) de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen omwille van dat engagement ondermijnd. Er kan tevens geen geloof worden gehecht aan (iv) verzoekers beweerd arrestaties in 2013 en 2014, daar (a) verzoeker deze niet kan staven en het (b) bovendien niet aannemelijk wordt geacht dat verzoeker telkens quasi onmiddellijk werd vrijgelaten zonder dat er voorwaarden werden opgelegd. Daarnaast wordt (v) het bestaan van enige vrees voor vervolging ondermijnd door de vaststelling dat (a) verzoeker na zijn vrijlating en tot zijn beweerd arrestatie in 2022 geen problemen heeft gekend, en (b) verzoeker in 2018 omwille van toeristische redenen naar Turkije reisde, doch eind 2020 terugkeerde naar Pakistan om er zich te vestigen. Verder wordt (vi) er evenmin geloof gehecht aan verzoekers bewering gearresteerd te zijn omwille van zijn deelname aan een betoging op 25 mei 2022, dit omdat (a) verzoeker zijn deelname aan deze betoging niet staft; (b) hij geen documenten kan voorleggen die zijn beweerd arrestatie aantonen; en (c) zijn verklaringen over zijn vasthouding vaag en speculatief van aard zijn. Daar verzoeker zijn beweerd politiek activisme niet aannemelijk heeft gemaakt, wordt het (vii) evenmin geloofwaardig geacht dat verzoeker zijn land verliet omdat hij altijd de drang voelde om te protesteren. Ten slotte (viii) toont verzoeker niet aan dat hij een twitteraccount beheert waarop hij politieke boodschappen verspreid worden. De door verzoeker voorgelegde documenten (ix) wijzigen, om de in de bestreden beslissing vervatte redenen, niets aan voorgaande appreciatie.

5.1.4. De Raad stelt vast dat hoewel in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker zijn identiteit niet "ontegensprekelijk" heeft aangetoond en daarbij wordt verwezen naar het gegeven dat verzoeker slechts een kopie van zijn identiteitskaart neerlegt, verder in de bestreden beslissing niet wordt getwijfeld aan verzoekers Pakistaanse nationaliteit en evenmin wordt betwist dat verzoeker geboren is in Chawinda, doch sinds 2005 overwegend in de stad Sialkot, gelegen in de provincie Punjab, heeft gewoond en dit tot zijn definitief vertrek uit Pakistan in het najaar van 2022.

De Raad wijst er aansluitend op dat artikel 48/6, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet weliswaar bepaalt dat het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit een negatieve indicatie vormt met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, doch dat in de memorie van toelichting bij artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet verwezen wordt naar de rechtspraak van de Raad van State (RvS, nr. 162.658 van 25 september 2006; RvS, nr. 96.146 van 5 juni 2001; RvS, nr. 40.037 van 15 juli 1992), waaruit kan worden afgeleid dat enkel het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of de nationaliteit een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot het asielrelaas (wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 33). *In casu* heeft verzoeker evenwel een kopie van een identiteitskaart voorgelegd, hetgeen minstens een begin van bewijs vormt van zowel zijn identiteit als zijn nationaliteit.

Gelet op het voorgaande kan de Raad de commissaris-generaal dan ook niet bijtreden daar waar zij stelt dat *“het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs initieel een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot (verzoekers) geloofwaardigheid daar (hij) geen zicht geeft op wie (hij is) en waar (hij) vandaan komt.”* Dit doet evenwel geen afbreuk aan de overige motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de concrete vluchtaanleiding van de verzoekende partij.

5.1.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de overige hiervoor vermelde motieven. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, zoals blijkt uit wat volgt, geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5.1.5.1. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat er een aantal elementen zijn die reeds een negatieve indicatie vormen van verzoekers algehele geloofwaardigheid. Zo dient te worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar een verzoek om internationale bescherming in Griekenland indiende, doch ervoor koos geen waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten ten overstaan van de Griekse asielinstanties (AD stuk 4, ‘Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud van 18 november 2024, p. 9). Indien verzoeker daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, mag evenwel worden verwacht dat hij onmiddellijk en ten allen tijde de waarheid vertelt aan de instanties die hem deze bescherming kunnen verlenen. Dat verzoeker naliet dit te doen ondermijnt reeds in ernstige mate zijn algemene geloofwaardigheid.

Dient voorts vastgesteld te worden dat verzoeker het resultaat zijn asielprocedure in Griekenland niet afwachtte, maar besloot om door te reizen en nog verschillende Europese landen- met name Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk- doorkruiste vooraleer in België aan te komen (AD stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ 18 maart 2024, punt 33). Waar verzoeker stelt dat hij Griekenland verlaten heeft omwille van de problematische en precaire levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, brengt hij niets in tegen de vaststelling dat hij via verschillende Europese landen naar België gereisd is, doch dat hij in geen van die landen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zoals de commissaris-generaal opmerkt. Indien verzoeker werkelijk een gegronde vervolging vreest en hiervoor zijn land van herkomst verlaat, kan evenwel redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in één van voormelde Europese landen of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming indient. Het gedrag van verzoeker, die naliet dit te doen, getuigt dan ook niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

De Raad is van oordeel dat voorgaande vaststellingen minstens een tegenindicatie inhouden van de ernst van de voorgehouden nood aan internationale bescherming, die bovendien samen met de overige aangehaalde motieven dienen te worden gelezen. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing weergegeven motieven dat de commissaris-generaal terecht heeft doen besluiten dat aan de voorgehouden vrees en nood aan internationale bescherming geen geloof kan worden gehecht.

5.1.5.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij wel degelijk heeft aangetoond over een uitgebreide kennis te beschikken van de standpunten van de PTI, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker weliswaar over een zekere kennis van de PTI beschikt, doch dat verzoekers verklaringen weinig doorleefd van aard zijn. Zo verzoeker zichzelf profileert als iemand die sinds 2012 een sympathisant is van de PTI en die in die hoedanigheid deelnam aan manifestaties, de boodschap van I. K. (...) verkondigde, mensen aanspoorde om deel te nemen aan protestacties, familie en vrienden trachtte te overtuigen om voor de PTI te stemmen, en sinds 2020 via een account op twitter politieke boodschappen verspreidt, kan uit zijn verklaringen immers niet blijken dat hij meer dan een oppervlakkige

kennis heeft van de standpunten van de PTI in het algemeen, en van diens stichter in het bijzonder. Van iemand die zichzelf presenteert als een jarenlange sympathisant die actief heeft gemobiliseerd binnen zijn sociale omgeving, anderen heeft opgeroepen om te gaan stemmen en deel te nemen aan betogingen, en via sociale media de boodschap van de PTI verspreidt, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op duidelijke wijze de kernpunten van de partij kan toelichten, evenals kan aangeven op welke punten de politieke agenda van de PTI zich onderscheidt van andere relevante politieke actoren in het land, *quod non in casu*. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker, gevraagd naar de standpunten van I. K. (...), niet verder komt dat het op louter algemene wijze stellen dat hij meent dat iedereen recht heeft op medische verzorging, eten en een slaappleats, dat hij ervoor ijvert dat iedereen gelijk behandeld wordt en dat de rechterlijke macht onafhankelijk te werk moet kunnen gaan. Evenzo blijven verzoekers antwoorden inzake de standpunten van de PTI oppervlakkig van aard. Dat de PTI streeft naar vrijheid, democratie, de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en het creëren van tewerkstellingsmogelijkheden voor elke Pakistaan, alsook dat het leger zich beperkt tot het louter beschermen van Pakistan betreffen immers generieke stellingen waaruit geenszins kan blijken op welke wijze de PTI zich onderscheidt van andere politieke partijen in Pakistan. Gelet op hetgeen verzoeker zelf aanvoert omtrent zijn langdurige, actieve sympathie voor de PTI en zijn beweerdelijke rol als pleitbezorger en verspreider van de partijstandpunten, kan verzoeker dan ook bezwaarlijk worden gevolgd in zijn stelling dat hij door middel van zijn kennis aangetoond heeft een sympathisant van de PTI en I. K. (...) te zijn.

Met zijn betoog dat van hem niet kan worden verlangd dat hij elke stap van zijn asielrelaas documentair staaft, bevestigt verzoeker enkel dat hij zijn vermeende politieke activiteiten in het geheel niet staaft, zodat zijn verklaringen ter zake louter blote beweringen blijven. De Raad brengt voorts in herinnering dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij een oprechte inspanning levert om zijn aanvraag te staven en dat er bij gebrek aan andere bewijskrachtige elementen, een bevredigende verklaring wordt gegeven omtrent het ontbreken hiervan. Noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, noch bij het verzoekschrift of ter zitting heeft verzoeker evenwel enig document voorgelegd dat zijn beweerd politieke activiteiten kan staven. Evenmin ligt enige bevredigende verklaring voor waarom dergelijke stukken niet konden worden voorgelegd. Immers, ook al moet begrip worden opgebracht voor het feit dat een verzoeker om internationale bescherming bij zijn vlucht enkel een beperkt aantal persoonlijke bezittingen kan meenemen en geen geheel administratief dossier samenstelt, dan nog dient de Raad vast te stellen dat verzoeker ondertussen wel de tijd heeft gehad bepaalde stukken te verzamelen, en bovendien verklaarde nog steeds contact te hebben met zijn echtgenote die in Pakistan verblijft (AD, notities van het persoonlijk onderhoud van 18 november 2024, p. 6). Daarenboven kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat verzoeker bepaalde van zijn beweerd activiteiten — zoals het verschaffen van financiële steun aan de PTI of het online verspreiden van politieke boodschappen — kan aantonen zonder dat hij daarvoor beroep moet doen op derden. Verzoekers blote bewering dat reizen met originele documenten een aanzienlijk risico zou hebben ingehouden, kan dan ook niet als een bevredigende verklaring voor het ontbreken van bewijskrachtige elementen ter staving van zijn voorgehouden politiek profiel in aanmerking worden genomen.

5.1.5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn van politieke activiteiten voor de PTI niet aannemelijk maakt. Bijgevolg kon de commissaris-generaal op goede gronden besluiten dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn politiek engagement geïsoleerd wordt door de Pakistaanse autoriteiten.

5.1.5.4. Daar waar verzoeker opwerpt dat het CGVS niet kan verlangen dat hij de door hem aangehaalde arrestaties documentair staaft, nu verzoekers om internationale bescherming doorgaans geen mogelijkheid hebben om documenten te verzamelen of te verkrijgen van hun actoren van vervolging, wijst de Raad erop dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Aansluitend stelt de Raad vast dat verzoekers betoog niet van aard is om afbreuk te doen aan volgende motieven van de bestreden beslissing, die verzoeker geheel ongemoeid laat:

“Gezien er, omwille van voormelde redenen, geen geloof gehecht kan worden aan uw politiek engagement voor de PTI kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan uw arrestaties in de jaren 2013 en 2014. (...) U verklaart dat u na beide arrestaties quasi onmiddellijk werd vrijgelaten (CGVS, pg. 17) waarbij er geen voorwaarden werden opgelegd (CGVS, ibid.) noch enige foto’s of kopieën van uw identiteitskaarten werden genomen (CGVS, ibid.). Niet enkel wijst dit erop dat de politiediensten u toentertijd geenszins als

een echte bedreiging zagen, ook is het tegen deze verklaringen allerm minst aannemelijk noch geloofwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten u zoveel jaar na datum nog steeds aan deze demonstraties kunnen linken en dat u uit deze evenementen nog enige vervolging dient te vrezen. Uw verklaringen ten slotte dat u in het jaar 2018 omwille van toeristische redenen naar Turkije verhuisde (CGVS, pg. 15, 18, 19), dat u zich eind 2020 terug in Pakistan vestigde (CGVS, pg. 6) en u tot uw beweerde derde arrestatie in het jaar 2022 geen enkel probleem kende (CGVS, pg. 16) bevestigen enkel voorgaande gedachtegang en ondermijnen het bestaan van enige vrees toentertijd integraal.

Omwille van onderstaande redenen kan eveneens geen geloof gehecht worden aan enige vervolgingsvrees die zou voortvloeien uit uw beweerde deelname aan een politieke demonstratie georganiseerd door I. K. (...) op datum van 25 mei 2022 (CGVS, pg. 6, 9, 15).

Parallel aan voornoemde motivering wordt in eerste instantie vastgesteld dat u enige deelname aan deze betoging allerm minst staaft waardoor u niet ontegensprekelijk aantoon t dat u die bewuste dag wel degelijk actief participeerde. Bijkomend slaagt u er vervolgens eveneens niet in om uw vermeende arrestatie middels enige documenten (bv. FIR) aan te tonen waardoor deze uiteindelijk tevens een blote bewering blijft, wat ook uit uw verklaringen blijkt. Niettegenstaande u beweert dat u nadien drie dagen werd vastgehouden (CGVS, 3, 10) weet u niet wie de vijventwintig andere mensen waren die gearresteerd werden (CGVS, pg. 19) en dient u bovendien te erkennen dat u zelfs niet met zekerheid weet door wie u nu eigenlijk werd vastgehouden (CGVS, pg. 3, 10). Uw verklaring als moet het wel de geheime dienst geweest zijn gezien ze zakken over hun hoofd deden (CGVS, pg. 19) is niet afdoend, speculatief en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het algemeen en uw beweerde arrestatie in het bijzonder.

De ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aanvullend gestaafd middels uw verklaringen over de directe aanleiding voor uw vertrek uit Pakistan. Zo verklaart u dat u finaal terug in vrijheid werd gesteld, dit op voorwaarde om niet langer deel te nemen aan politieke demonstraties (CGVS, pg. 10). Gezien u er, omwille van voornoemde redenen (cf. supra), geenszins in slaagt om enig politiek engagement geloofwaardig en aannemelijk te maken kan er volstrekt geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u Pakistan verliet omdat u altijd de drang zou voelen om te protesteren (CGVS, *ibid.*).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat er ook geen geloof gehecht kan worden aan enige vervolgingsfeiten die zouden voortvloeien uit uw twitteraccount (CGVS, pg. 7, 9, 14, 15). Vooreerst toont u niet ontegensprekelijk aan dat uzelf actief deze account beheert. Daarenboven verklaart uzelf dat de Pakistaanse overheid deze account niet aan u kan linken (CGVS, pg. 7) waardoor u het bestaan van enige vrees integraal ondermijnt."

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden - aangezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat - door de Raad overgenomen.

5.1.5.5. Door voorts te volharden in zijn vrees, en te verwijzen naar algemene rapporten met betrekking tot de situatie van aanhangers van de PTI in Pakistan, toont verzoeker niet aan dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek activisme en de door hem aangehaalde problemen met de Pakistaanse autoriteiten.

5.1.5.6. De door de verzoeker neergelegde kopie van zijn identiteitskaart kan, zoals de commissaris-generaal op goede gronden motiveerde, de gemaakte appreciatie omtrent de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet ombuigen.

5.1.6. De Raad besluit dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

5.1.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan verzoeker evenmin steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde

aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.1.8. Met betrekking tot verzoekers medische problemen, dient voorts te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat verzoeker op generlei wijze aantoonst of aannemelijk maakt dat hij in het kader van zijn gezondheidsproblemen in zijn land en regio van herkomst niet de nodige behandeling zou kunnen genieten, verzoeker hoegenaamd niet aantoonst of aannemelijk maakt dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, zijnde een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er ten aanzien van hem zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

5.2.2. In de bestreden beslissing wordt op basis van de meest recente landeninformatie, met name de COI Focus *“Pakistan: Security situation”* van 25 juni 2024 en EUAA, *“Pakistan Country Focus”* van december 2024, aangaande de veiligheidssituatie in Pakistan het volgende uiteengezet:

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 25 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20240625_0.pdf en de EUAA Pakistan Country Focus van december 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-12/2024_12_EUAA_COI_Report_Pakistan_Country_Focus.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2023 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2023 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2022. Deze trend zet zich verder in de eerste helft van 2024. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de wederopstanding van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De overgrote meerderheid van veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan.

De periode 2023 en begin 2024 werd gekenmerkt door een woelig politiek klimaat. Voormalig eerste minister I. K. (...) trachtte de provinciale verkiezingen, die voorzien waren voor oktober 2023, te vervroegen door de provinciale parlementen van Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te ontbinden in januari 2023. Khan kondigde massaprotesten aan in mei 2023. Op 9 mei 2023 werd Khan gearresteerd op beschuldiging van

corruptie, wat leidde tot een toename van geweldsincidenten (protesten, aanvallen tegen veiligheidspersoneel en het viseren van de woningen van hooggeplaatste militairen). Op 5 augustus 2023 werd Khan veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het verkopen van staatsgeschenken die hij kreeg in officiële hoedanigheid, maar in beroep werd zijn straf opgeschort. Op 21 oktober 2023 keerde voormalig eerste minister Nawaz Sharif terug naar Pakistan na een verbanning van vier jaar. Op 13 januari 2024 besliste het Hooggerechtshof dat de PTI niet langer gebruik mocht maken van de cricketbat als verkiezingssymbool, waardoor de leden moesten deelnemen als onafhankelijke kandidaten. Op 30 januari 2024 werd Khan veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar voor het vrijgeven van staatsgeheimen en de volgende dag werden hij en zijn vrouw veroordeeld tot een gevangenisstraf van veertien jaar voor het verkopen van staatsgeschenken. De verkiezingen vonden plaats op 8 februari 2024 onder communicatie blackout, opgelegd door de overheid. De onafhankelijke kandidaten gesteund door Khan wonnen de meeste zetels in het parlement, gevolgd door PML-N en PPP. PML-N en PPP vormden een coalitie en op 3 maart 2024 werd Shebhaz Sharif aangesteld voor een tweede termijn als eerste minister. De PTI deed een oproep tot protesten om de verkiezingsuitslag aan te kaarten en stelde in beroep te gaan tegen de verkiezingsresultaten. Dit woelige politieke klimaat heeft bijgedragen tot een stijging van de veiligheidsincidenten in 2023 en de eerste drie trimesters van 2024. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2023 70 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan 21 incidenten werden gecodeerd als 'battles', zes incidenten als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. In het eerste trimester van 2024 werden er volgens ACLED vijftien veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in 2023 zes aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover drie in 2022. PICSS registreerde voor deze periode veertien incidenten in vergelijking met drie in 2022. CRSS, dat rapporteert over militante aanvallen en geweld gelinkt aan antiterrorisme operaties, registreerde in 2023 47 veiligheidsincidenten, en in de eerste negen maanden van 2024 38 veiligheidsincidenten. Er werd gerapporteerd dat de TTP in januari 2024 een militante vleugel 'Istrna' oprichtte met als doel het uitvoeren van aanvallen op veiligheidspersoneel in de provincie Punjab. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Er wordt gemeld dat een groep van 21 Pakistaanse Hindoes in augustus 2024 Punjab verlaten hebben naar India omwille van bezorgdheid over mogelijke aanvallen tegen Hindoes. Er was geen andere informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

5.2.3. Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop vermelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Hij haalt verder geen persoonlijke omstandigheden aan die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoeker weliswaar diverse medische attesten heeft voorgelegd waaruit blijkt dat verzoeker gediagnosticeerd werd met hepatitis C en mogelijks lijdt aan sarcoïdose, doch dat uit deze documenten niet kan worden afgeleid dat verzoekers medische

problemen met zich mee zou brengen dat hij een groter risico loopt andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld zoals hiervoor bedoeld

5.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Punjab in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

5.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november december tweeduizend vijfentwintig door:

K. ALLYNS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS